

Виходить въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
каждыкъ рускими съвѣтами 5-6 год. поп. Литер додатокъ
каждыкъ 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца.
Редакція Адміністрація підъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лишь на посередине застеженіе
страницъ, примаються по цѣнѣ 6 кр. бѣлью одногомъ
Редакція неопечатаній вѣлью бѣлью порта.
Предплату и инсерти примають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Klemmstrasse 13; G. L. Danbe &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Co., Niedergasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сії Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, поштові
уряди и „Газетѣ Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
жавская ул., д. Ради 9.

Дѣло

Запросини до предплати.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочався другій піврікъ, виглядно, третій кварталь сего річного видавництва „Дѣла“. Пригадуємо се напіши Вс. Читателямъ и просимо ихъ поспішити съ предплатою и виробнаньемъ замгостей, бо независима часопись руска може стояти и дѣлати въ загальну користь рускихъ народностіи и церкви только при щирій матеріальній вапомовѣ Вс. Читателівъ.

Наше „Дѣло“ бѣть часу свого засновання до виїшного дня стоить крѣпко и неустрашимо на сторожіи правъ руского народа, а зашотою и отрадою въ нашихъ трудахъ есть для насъ та симпатія и довѣріе, якими „Дѣло“ тѣшиться скрбъ въ Галицкій Русі. Ми бѣрумо въ краешу будучиество галицко-русского народа и тая вѣра каже намъ въ наївну суму пору съ цѣлымъ жаромъ душевнымъ вести дальше тяжку свою працю для загального добра всѣхъ Русиновъ. Матеріальна помочь П. Т. Читателівъ улекшить намъ нашу важку задачу.

Редакція и Адміністрація „Дѣла“.

Наші семинарії учительські.

Щоби двигнути стань учительській при народныхъ школахъ а посередно и тѣ же народнія школы, красще розвинуты, розпорядивъ 22 жовтня 1870 р. до ч. 11.238 министеръ просвѣтъ, п. Бречекъ, заснованье 9 семинарій учительськихъ въ нашому краю, а именно въ музескій а 3 женьєскій. Уваглядяючи бодай въ часті при тѣмъ національній потребѣ Галичини, добавъ п. министеръ въ згаданомъ розпорядженіи дуже виразно, що въ шести музескіхъ семинарій — три, а въ трехъ женьєскіхъ — одна, мають бути утраквистичні, се значить, що половина предметівъ науковихъ въ тихъ-же семинаріяхъ має удѣлятись въ языцѣ рускому. Означене предметівъ съ языкомъ викладовимъ рускимъ вастервѣгъ подъ той часъ п. министеръ самому-же министерству просвѣтъ.

Мимо того сталаася заразъ потомъ та неправильность, що краева Рада школъна, розписуюча подъ дн. 3 грудня 1870 р. до ч. 9274 конкурсъ на посады учительській, въ оповѣщеннії

ню забула (!) вовсѣмъ згадати про 4 утраквистичні семинарії пне поставила условіемъ до одержання посады при тихъ-же семинаріяхъ ванье руского языка. Се фактъ, который дається ще нынѣ актами сконстатувати (хочь-бы „Gazet-ojo Lvowsk-ojo“) и котору то похибку omissionis краева Рада школъна опбла додатковимъ оповѣщеньемъ старалася направити.

Подъ днемъ 21 лютого 1871 р. до ч. 1740 оголосила оттакъ краева Рада школъ провізоричній статутъ учительськихъ семинарій въ 20 §-ахъ, а въ §. 3 того статуту означила, що въ мужескіхъ семинаріяхъ буде 13, а въ женьєскіхъ 15 предметівъ науки. На підставѣ §. 6 того статуту, въ семинаріяхъ мужескіхъ у Львовѣ, Тернополи и Станиславовѣ, а въ женьєскіхъ у Львовѣ мали бути оба краевія языки, рускій и польський, языками викладовими. При тѣмъ однакожъ вастерегла собѣ краева Рада школъ право порѣшити въ власному объемѣ власти, котрій предметы обовязкової науки на будуче мають удѣлятись въ языцѣ польскомъ, котрій въ рускому (§. 6). Само собою розумѣєся, що бтвѣдно до того мали всюди по утраквистичніхъ семинаріяхъ лиши такі силы учительській настановити, котрій могли виказати повнимъ и точнимъ ваньемъ обохъ сихъ языковъ, а именно ваньемъ языка руского. Чи підъ той часъ сталося все въ дусѣ министерского розпорядженія въ 22 жовтня 1870 р. и чи дѣйстно вже тогдь обсаджено становища вищихъ и вищихъ учителівъ при утраквистичніхъ семинаріяхъ збрѣлыми и бтвѣдными силами, мы въ питаньї се не хотимъ входити, бо не хотимъ бтновляти тихъ рекримінцій, бтъ якихъ підъ той часъ наїтъ органъ пок. Юл. Лавровскаго „Основа“ не мѣгъ устерегчися, коли прїйшлося ему розбирати іменованье першихъ учителівъ при сихъ семинаріяхъ. Констатуємо лишь то, що вже тогдь найвища краєва власть школъна не вовсѣмъ після інтенції министерства поступила, але що мимо того министерство просвѣтъ за оскорбленимъ правомъ Русиновъ тогдь не вступило.

Дальше мусимо и то пригадати, що довгі часы потомъ краева Рада школъ не видала окре-

мого розпорядженія, нормуючого докладно и категорично, котрій предметы науки обовязкової въ утраквистичніхъ семинаріяхъ учительськихъ мали удѣлятись ученикамъ въ языцѣ рускому и що въ наслѣдокъ того наші послы въ радѣ державной колькома наворотами сю справу мусѣли пригадувати п. министрови просвѣтъ. Дѣйшло бо съ часомъ на вѣтъ до того, що въ деякіхъ утраквистичніхъ семинаріяхъ учительськихъ не учено анѣ одного предмету въ языцѣ рускому, а въ другихъ обмежено лиши на подаванье сухихъ техническихъ терміновъ и то при немногихъ предметахъ науки. Коли въ наслѣдокъ того Русини галицкі внесли новий ремонстрації до центральної власти школъна, то якъ вѣдомо, сталося одного разу таке, що п. министръ для Галичини, прибувшій случайно на сесію соймову до Львова, зволивъ потрудитися до мужескої утраквистичній семинарії на улицю Калечу и, о сколько знаємо, мавъ на годинѣ одного чи двохъ учителівъ провѣрити, що Русинамъ не дѣєся нѣяка кривда, бо ученики запитаній професоромъ Русиномъ отповѣдали въ поодинокихъ предметахъ по рускій досить плавно. Тою поїздкою п. министра для Галичини и визитою въ семинарії учительській убито рекримінція рускихъ пословъ въ радѣ державной на долягій часъ, бо ажъ по нынѣ. Принайменше намъ бѣть колько лѣтъ не лучалося чути про яку-небудь прилюдну и офиціальну жалобу Русиновъ, що наука въ утраквистичніхъ семинаріяхъ учительськихъ не подається ученикамъ въ языцѣ рускому въ такомъ объемѣ, якій бувъ означеный якъ розпорядженемъ министерства просвѣтъ въ 22 жовтня 1870 р. такъ и статутомъ, видалими для тихъ-же семинарій краєвою Радою школъна въ 1871 р., хотіть другої сторони єсть фактъ, що анѣ въ одній утраквистичній семинарії і учительській половина предметівъ обовязковихъ не викладається по рускій. Спросована підъ симъ взглядомъ изъ сторони дирекції котрої-небудь въ чотирьохъ семинарії утраквистичніхъ мы не жахаемося, а для поясненія справи подаємо деякі статистичні даты о рускихъ викладахъ въ семинарії учительській въ Станиславовѣ,

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россії:
за цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 руб.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 руб.
на четвер року . . . 3 зр. на четвер року . . . 3 руб.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
за цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 руб.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 руб.
на четвер року . . . 4 зр. на четвер року . . . 4 руб.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
за цѣлій рокъ . . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . . 5 руб.
на півъ року . . . 2.50 зр. на півъ року . . . 2.50 руб.
Для Заграницы, окрѣмъ Россії:
за цѣлій рокъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7.50 зр.
на четвер року . . . 3.75 зр.
съ дод. „Бібліотеки“: на самъ додатокъ:
за цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

чина померъ. Мати кинула до него, за слезами сївта божого не бачучи, она плакала и плакала безъ вину. Одна була надѣя та и та погасла. Чоловѣкъ стоявъ біля дверей, збѣхавъ тяженько, дививъ попередъ себе и нѣкого не бачивъ. Въ его душі такъ опустѣло, стало холодно и неѣтъ радно. При такій роботѣ отрѣнувъ ихъ день. Доперва, коли золотий лучъ сонця вдаривъ о мале боконце и пронизавъ на скрбъ студену комнатку, доперва тогдь очуявъ чоловѣкъ и підойшовъ до бѣдої жїнки.

— „Ганно“, прошептавъ онъ, „треба намъ розлучитися съ дѣтьми. Я запряжу коня до саникъ та попробую пїхати до священника, щобъ якою по христіянски яхъ похоронити“.

— „Добре“ бтшовѣла Ганна, „треба добрatisь до села на сїлу, се твѣй овітый обовязокъ! Иди пілайдуй санки, а я сїмъ часомъ приберу ихъ въ дорогу..“ Она збрвала изъ мбюса, на котрому привела цѣлу довгу нѣч, закрила очи рукою и поточилася у другу комнату, де двоє її меншихъ дѣтей, Грицько и Оленка, обнявши рученятами за шиї, спочили на вѣкі.

Чоловѣкъ вийшовъ на обѣсть, поладивъ санки, коня, все поволи, апатично. Коли вернувъ, его жїнка покончила вже свою роботу, поскладала маленький тѣла у домовинку. Ще разъ дали они волю своему тяжкому горю, заплакали, заливали, здавалось, стѣни убоги хатинки розсыплюють бтъ того жалю. Оттакъ кликунувъ чоловѣкъ на коня и пустивъ скрбъ сїжений заметы въ долину до мѣстечка. Она стояла ще якою часъ при воротахъ, провожала его очима, а оттакъ заголосила на вѣй горы, на вѣй лѣсъ...

Чоловѣкъ тымчасомъ боровся съ природою велюдокими силами. Дорога була тяжка. Година-ми копались обое съ конемъ у грубому сїнгу, потѣ обливавъ ихъ бтъ великою утомы, що хвильку приходилось вилочувати. Сонце давилося са-годня якою пріязнѣше зъ високого неба, а наша подорожній пройхали вже одну и другу по-лянку, минула одинъ и другій хрестъ, підъ которими спочивали посередъ токи дачини незвѣстными руками убитї люде. За їхъ убіто, чи зъ гнїзу, злости, чи лукавства, Святый лишь знає. Люде все людми и все однаковъ... Сїнгъ вилыскувався до ясного сонця, скрбивъ підъ ногами и залубнями, сумний похдѣль наблизався вже до цѣли. Не першій разъ бѣхавъ будникъ Шулигульській осю дорогою. Только жъ тогдь бѣхалось ему весело. Рѣкою гналися сплавы, бтъ и не дививъ на нихъ, по лѣсахъ цюкала оокира рубачкъ — бѣль не слухавъ її, а поопишавъ скоренькою ходою дмбъ, до любої жїнки, де троє дѣтючокъ-ягдочокъ, що трема рожевими устоньками повітають їхъ наразъ: тату, тату! А якъ не тѣшилося тѣ дѣтючокъ на колядку що року, на сїнце підъ столомъ. Огть и теперъ ждали они нетерпливо святого вечера, Христа... такъ ѡжъ? Нынѣ якъ-разъ той день, на котрому Спаситель родився свѣтлови, та нема кому отрѣчати его въ хатѣ будника Шулигульського. Онъ згадавъ тѣ часы, тѣ веселій хвиль и слезы покотились по лицахъ її и повисли чистими кристалами на его довгихъ вувахъ.

Вѣдоми виринула зъ яру и хаты, а дальше и звонница и церковь. Люде выходять въ хату, остають при воротахъ и перекликуются: „Се буд-

някъ Шулигульскій, а се єго дѣтючка! Гооподи! Всѣ троє! Померла!..“ Она спѣшать до него, окружать его, витаютъ жїнка. У вѣйъ якою мокро на очехъ, тѣно у грудехъ. Похоронный похдѣль вотутивъ вже на голову площе мѣстечка. Тутъ таїмъ сїнгутомъ жїдь-халатники, ідуть вѣдай до сїнса школы — будникъ не бачить ихъ. Інъ не здоровить по дорозѣ нѣ вѣйтї, нѣ судія, нѣ злобного, онъ єде на поповство. Только жъ тутъ кажуть їму, що панъ-отця якъ-разъ нема дома: таку саму дорогу жертву смерти отпрова-дивъ днъ ино-що на вѣчный супочинокъ. Двое дѣтей померло вчера ровно-жъ на діферію, одніячка у сїнхъ родичей. Будникъ звергає про-сто на кладовище. Вже вечерѣ. Тамъ отрѣчавъ їго старенький панъ-отець. Сине волосы розоте-яло по їго плечехъ мовы тихъ пророковъ, въ очей вѣс спокоемъ. Панъ-отець простеръ свою руки надъ отогнучимъ батькомъ, посылає молитви до Бога, а зъ долу, зъ яру вѣтеръ заносить сюди голость звонівъ, що кличує людів на велику павечерніцу! Огть Христостъ народився! Даїтте Богу, добрій люде за ласку спасеня, що присылає вамъ Сына свого откупителя! Лице панъ-отця розъяснилося, люде клоняють въ по-корѣ, слухаючи сихъ слвъ и прїмаючи благословеніе зъ рукъ свого отчика. Миръ стялится у душі кожного, онъ обнимавъ и збліжалъ серце будника Шулигульського...

2) Въ зычъ зѣн-цибъ: зѣнъ зѣн-цибъ.

3) Въ языке русскомъ: языкъ русскій. Научь его спочтенню однакожъ въ рукахъ учителя, которому дотычну квалификацію даѣтъ испытоващемуся для школьнаго изъбора (не сенаторія) и то — въ Краинѣ. Про усвоѣніе самоназвание науки не хочено загадувати, тѣль икъ често въ учителѣ на часъ годины русскаго языка есть перешкоджениій, о чёмъ набуть сама директивы винов.

в) На II рецѣ науки выкладаю:

1) Въ обеихъ языкахъ: математикъ
иъ 3 годинахъ, физикъ иъ 2 годинахъ, мине-
ралогіи иъ 2 годинахъ.

До выкладовъ лишь въ рускомъ изыцѣ вгаданыхъ трехъ предметовъ дотычныхъ учитель не посѣдає иѣакои офиціальнай инструкціи аизъ изъ стороны дирекціи за-веденія, аизъ изъ стороны краевои рѣды школьнаго министерскаго въ 22 жовтня 1870 р., такъ и на основѣ статуту для учительскихъ семина-рій, а компетентнымъ до сего дѣла выдаєся изъ першої линіи руске товариство Педа-гогичне.

И школа вправъ при семинаріи учительской въ Станичаново не выглядает такъ якъ треба. Пазадельку съ рускимъ языкомъ

3) Въ изыцѣ польскому: всѣ прочія пред-
меты.

4) Въ языцѣ рускѣмъ: языкъ рускій, ко-
трого учить испытанный въ наукѣ при-
роды заступникъ учительскій отъ 5—6 го-
динахъ пополудни (въ зимѣ безъ снѣговки).
Но и въ

Г) На III році науки викладається: беть то досыть оригинальна процедура, однією з цієї процедур є вивчення та застосування методу вивчення макро- і мікроскопічної структури матеріалу.

1) Въ обожъ языкахъ: математика въ 3 год., физика въ 2 год., ботаника въ 2 год.
2) Въ языцѣ нѣмецкому: языкъ нѣмецкій.

3) Въ языцѣ польскому: всѣ прочіе пред-
меты.

4) Въ языцѣ русскомъ: всіи рускіи по-

зи и. Кратохвилеви, въ котрого родичъ уче-
никовъ не конче були задоволены. Всѣхъ у-
чениковъ було къ рускій паралельнѣ авычай-

Отъ и вѣрный образъ институціи, привнесъ въ рускій языкъ имена и понятия, члены которыхъ будо въ рускѣ паралельцѣ взычайно 10—15, хочь могло ихъ бути значно болѣе, а учитель си бравъ за се плату 1000 зре-

Коли-жъ п. Кратохвиль ставъ оттакъ дѣйстви-
емъ учителемъ школы вправъ съ воль-
скимъ языкомъ выкладовымъ, то веденье рус-
ской паралельки перешло въ руки п. Яна

Якъ бачимо, то куреъ подготавляючій и
І рѣкъ науки не беруть въ славиомъ нашомъ
галицкому утраквизмъ нѣкоги участи,
а наука русского языка обмежається лишь маутъ
на читанье, писанье, оповѣданье и якісь вступ-
Штайсинга, свѣжо покончевого семинариста
Станиславовскаго, слабонького знатока язы-
ковъ русского и нѣмецкого. Паралелька та-
кынѣ лишь вегетуя и не може заслугувати
на имя взорцевой клясы.

иъ понятии въ граматики подъ руководствомъ учителъвъ або зовеъмъ неквалифицированыхъ до научани сего предмету, або посѣдающихъ квалификацію Краковску (?). Ученики сихъ двохъ классъ ходятъ прото на дѣлъ до польской семинаріи учительской. Утраквициамъ обмежався лишь на два послѣднія роки науки и то de facto на два предметы, бо лишь на математику и одну частину группы наукъ природы, т. е. минералогію, ботанику и физику. Зоологія учится вже по польски, а окромъ того: педагогія въ сполученю съ дидактикою и наукою о школьнщтиѣ, географія, исторія, статистика, сѣльське господарство (рольництво, садовничество, пасъянництво, шовковництво и най-

важнѣйшія вѣдомости о годовли товару и въ ветеринаріи), каліграфія, рисунки, спѣвъ, музыка и гимнастика. До того всего и сама наука языка руского не спочивав и на сихъ двохъ рокахъ въ рукахъ специально до того

Въ концѣ належится и о тѣмъ не забути, что въ библіотецѣ семинарской находятся лишь тѣ рускія книжки, котрые тутешній абитуріенты случайно подарили. На доказъ сего могутъ послужити рахунки дирекціи.

Подаючи сей образъ Станиславовской семинаріи учительской до вѣдомости Выс. властей и руской публики, осмѣлаемся заразомъ просити добрѣ поинформованій лица, чтобы звонили намъ въ якъ найкоротшомъ часѣ вѣдочну справу про нынѣшній станъ другихъ нашихъ утраквистичныхъ семинарій учитель-

Намъ здається, що близьше коментувати утраквистичну семинарію учительську въ Станиславовѣ — се рѣчъ зовсімъ влишна, а коли при тѣмъ вважаємо, що математика и науки природы въкладаються тамъ въ рускому языцѣ лишь побоють польского, то на дѣлѣ утраквистизмъ въ вашихъ семинаріяхъ учительскихъ есть дѣломъ чисто яловоричнимъ и що Русинъ галдпко

Справозданія зъ выборовъ.

Выборы въ Гусатынъ. Пишутъ намъ: Писалъ
хтось за выборы въ Гусатыньскому, одни
же доволъ побѣжно. При выборахъ у насъ зв
лалася зъ ляцкой стороны скверна агитація и
шь въ самъ день выбору поела, але Юдине
жіе руйнувало черезъ цѣлый мѣсяцъ наперед
ше дѣло по селахъ съ зухвалостею злочинъств
такъ вже нашъ повѣтъ до перебореня руско
сла вельми трудный, коли аважимо, що тут
ого вирильныхъ голосовъ, що тутъ есть 5 ж
вокихъ мѣточокъ, отсыпующихъ ляцкому ка
датови чимало выключено жидовскихъ и ури,
чихъ голосовъ а до того много латинскихъ
отеловъ съ езуитско шовинистичнымъ духовен

ствомъ, що полює за легкою дешевою славою патріотівъ цольскихъ „шовес зродніхъ“; зваживши, що тутъ суть шляхетоки патріотики въ патронки люду руского... Всї тѣ чинники складаються такъ сильно, що коли бъ не священики въ декотрій селяне-патріоты, якъ зъ Гонилова, Товстенького, Узислы, то образъ Руси въ нашому повѣтѣ має-бы видъ Скалатини або Заліщникъ. Чи годиться для того, коли для такъ спріяючихъ обставинъ політичнихъ п. Чайковскій ще 9.000 Юдиного оружія (акъ самій агітаторы смѣло голосили) выгорнувъ на Гусатинъ и Теребовлю. Чи годатся, кажу, замовчати похвалильно самоцбз наше селянські патріотівъ зъ Гонилова и Товстенького, що декотрій зъ нихъ при крайномъ убожествѣ, якъ Процишинъ Стефанъ зъ Товстенького навѣть грубымъ калибромъ отъ скверної руки противника побѣдити не далися, але самі съ величимъ пожертвованьемъ по судьбахъ селянъ непросвѣтныхъ врозумівати мову апостола ходили? Важна то рѣчь, а замовчати таку честноту и жертву на жертвницу убогихъ багъ ківщини и не подати до прилюдної вѣдомості вже лише яко взорець до наслѣдання другимъ вже на засорженіе тыхъ зъ Шидловець, Соквринець, Коцюбинчикъ, Гриньковець и Нижборк старого, що яко заможнѣйший а за меншу квоту запродавлює, будо-бъ грѣхомъ. Не меншої слави заслужили собѣ священики, котрѣ на голоਸъ комитету руского съ вымкою 2—3 якъ один мужъ, почавши бѣдь декана до сотрудника, стал до праць и борбы; декотрій навѣть несправедлив подозріваній бѣдь собратей своїхъ, якъ о. Л. зъ С., о. М. зъ Ч., о „ляхоманію“ дѣлали въ своїхъ кругахъ зъ чистої понуки патріотичної совѣсти тихо, скромно, але за то такъ певно и удачно, що перевищили ожидання всіхъ.

то все удержати, колько то народъ горючимъ
справа, колько добутку та кершавомъ сажи
цѣ марнотратитъ, а серде каждого сражутъ
ловѣка ажь дрожить, икъ вогада, що з
піаньства причиняюти и коршмы наслажденія
ека. ОО. Василіянне выпускають тільки
шмы жидамъ въ аренду, и то за такіе же
чиншъ, що почисливши податки и кількості
парацій, не лише що не мають ніякого
але скорше ще жидамъ доплачують. І
можна мати выски въ коршмы, котре ю
комнаты, стайню и огородъ, а вищущі
рочний чиншъ 12 зр. а. в., монастырь же
того ще и податки оплачує и всѣляє
ци дає. Жиды маючи василівській корш
майже за дармо, дають горѣвку дешево
по іншихъ селахъ. Люде горнутся скла
горївку и въ поблизькихъ селъ, черезъ які
гачуються жиды, а народъ що разъ бѣльши
пиваєся. Та на томъ не конецъ. Якъ ю
на Ясну гору, до чудотворної ікони Пр
стої Дѣви прибувають богомольці въ
въ поблизькихъ околиць, але и въ далі
сторбнъ, такожъ и въ Угорщинѣ отъ Мука
и отъ мараморошкого Сигота, и то дуже
сленно. Отожь не одинъ богомолець, що
чистый вложивъ обѣтъ вадержатися
рѣвки, маючи тутъ только принуки, по
приговору дѣлъ піяковъ та шинкарівъ, а
чи далекою дорогою, котру пѣшки
змученіемъ та ослабленіемъ, не устоять
покусою, дається увести та до грѣха
обѣта покусити, а разъ вломивши обѣтъ
вертає до давнаго налогу съ тимъ

Подносимо справу коршемъ оо. Василія въ Ясной горы въ той цѣли, щобы звернутихъ увагу на тую деморалізацію народу ревъ піаньство, а оо. Василіяне повинні бути дбати о отверезене и уморальнене враждебніе Надіїмося, що оо. Василіяне признають правду нашихъ выводовъ и поступаютъ такъ, того честь и совѣсть вымогає.

Мыщанинъ боле...

Зъ Сокал

(У насъ п. староста енергичный). Давніи ватель "Gazetы Narodow-on" въ Жовкви давно тому жалувався дуже на недостиги энергії тамошніхъ репрезентантовъ политичної взгляdomъ "шоскалофіловъ" гесіа синовъ. Сю слабостъ приписує особливо п. старостъ жовковскому. Якъ оно и есть, то все таки обовязкомъ сконстатувати, що репрезентанти тичної власти въ Сокали підъ взглядомъ не такй гръшній. Якъ ж староста за мало енергичний супротивъ синовъ, такъ противно, сокальський только енергії супротивъ нась, що п. старого вѣку мoggъ-бы заветыдати не од молодика. На доказъ того можна-бъ скажи одво про послѣдній выборы, якъ то нач ководивъ п. староста. Та що-жъ коли д. к. кураторія... Скажу лише то, що підъ голосования въ Сокали п. староста самъ разбѣвъ ъздивъ на стацію телеграфичну, довѣдатися про результатъ выборчій въ и въ Жовкви. А коли прійшла вѣсть, що шостъ по сторонѣ Русиновъ, то бѣдачески розхорувався, такъ що не мoggъ навѣть відцямъ оголосити, хто зеставъ выбраний. І не-ледви якось прійшовъ до себе.

Особлившу енергію въ стороны п. старосты почувають околичній читальня. Не уж появилася яка книжка въ нашихъ приімныхъ товариствъ, уже п. староста своні "kólník-омъ" разсылає ви рецензію по окружныхъ учителяхъ, перестерѣгаючи ихъ, що "baognétm okiem" слѣдили за нею. Минувши року на конференції окружной въ Сокалі вавъ п. староста учителівъ, щобы старшина всюди увійти до читалень яко члены і носили ему, коли знайдуть тамъ яку книгу руску не по его гадцѣ. Съ тымъ мандратомъ п. старосты не вгодився навѣть самъ ініаторъ п. С., который такожъ не есть великий приятелемъ Русиновъ, бо би узвавъ то и іму для чести учителівъ. Се можуть віднести всѣ учителівъ, що були на конференції. Звѣстно такожъ, якихъ напріятностей читальня въ Рожджаловѣ черезъ французь доносить жандарма, который и дальше остигъ своїмъ урядомъ давъ намъ справедливу причину сконстатувати, що п. староста скії має енергію супротивъ Русиновъ, не та якъ попавшій въ недаску "Gazet·m Nalodoch" п. староста жовковскій.

п. староста жовковскій.
Рускій виборецъ

Спікій процесію въ Поморянъ, Балтаровичъ въ Рембовець, Вовзудка въ Быкова, Лежокубъ въ Ставки, Гумай въ Славно, Переоцкій въ Струтинъ, Чемеринський въ Золочева, Майдановскій въ Жукова и Пачовскій въ Жуличъ; дів'ять процесій въ церквей приходськихъ и дів'ять було 26. Въ супроводѣ тихъ процесій поблагословивъ о. деканъ Дольницкій предъ мисійний, устроєній прекрасно на під- вишині 18 ступеней и перенесъ тамъ св. Тайни, а тогдя началось торжество літургії, по которой о. Копачъ выголосивъ прекрасну проповѣдь. По Всеночіймъ начали о. душевничи численно каючахъ сповѣдати, а що гданин отпраздувалась літургія якъ въ церкви таї и въ каплиці. Оо. проповѣдники Копачъ Яновичъ, Отисловскій, Пачовскій и Луцкій такъ прекрасно по 2 проповѣдіи выголосили, що наукъ за нихъ на єщно остане въ середньому въсьмь 6000 народу. Погода сприяла въ неділю въ понеділокъ въ день св. Іоана Крестителя, а перервалась лишь на часокъ въ по-лудне въ понеділокъ напраснимъ дощемъ съ градомъ и громомъ. По Літургії въ понеділокъ мисійний отъ духовній удалися въ супроводѣ всіхъ процесій на мѣсце водруженнія хреста тверости, который то хрестъ купивъ претожаніемъ въ Сновичъ ч. Семко Назаръ за 28 р. Хрестъ той наслід 8 братівъ тверости на плачахъ. Прійшовши на призначене мѣсце, отпраздували всі священики водосвятіе, поблагословили хрестъ и усадили его на приготовленіе 3½ сажа въ висоту дубовомъ стовпѣ. Тогдя о. Луцкій, парохъ Годова, выголосивъ проповѣдь працьльну. Говоривъ краснорѣчivo цілі дні години и закінчивъ многолѣтствомъ св. отцівъ, є. В. цѣсарави, митрополитови, о. деканови, о. приходнику Матковскому, всімъ кої кондаканальнимъ, начальству громадъ, провізорамъ и півніямъ церковнимъ, всімъ громадъ и всімъ прибувшимъ на торжество мисійне. Проповѣдника народъ зінѣє на руки зъ амвони и отспівавши ему громкое мно-гахъ. На свій місяці закінчилося торже-ство мисійне въ Сновичъ.

ОТОЗВА.

Пятнадцять літъ минає отъ заложенія Ру- скої Бурсы въ Тернополі. Колишній наші ци-томці суть вже на своїмъ хлбѣ, а дакувати людямъ доброї волї, що заклада той охотно спи-дята. Бурса рбкъ-рочно дас притулокъ числен-ній рускій молодежі, помагаючи її до осягнення імпресиї цієї. Но лише „въ своїхъ хатѣ“ своя правда и сила и воля“, тому-жъ то старалося то-вариство Бурсы, зъ скучнихъ своїхъ средствъ щадти по можності, щоби якій прийти до своїхъ хатъ, а тымъ способомъ дати Заведеню сил-ній подставу. Богохъ поблагословивъ нашому імпреду; въ тихъ дняхъ закупили мы красну малярію съ огородомъ въ Тернополі, но хотіли за ню всті наші мозолю узбирани гроп-ш, поставши намъ ще дуже гнегучий довгъ, ко-грохъ сплатити треба.

Оповѣщаю Вамъ, В. П. Патріоты, сю ща-лину для руского закладу обставину, отзыва-ючись до Вашъ сердечно: поможе намъ укінчи-ти дѣло! Знаємо добре, що часи винъ не такі, що було чимъ щедро дѣлітися, тожъ мы про-само: поможе, чимъ ласка, по можности! Най-добрійший датокъ пріймемо съ щирою вдячно-стю, бо тымъ способомъ здобувати будемо це-доку по цеголці на неогранчену власність ру- ского закладу.

Кому нервонуднє то дѣло, хто радо ви-деть розвиваючу ся нашу Бурсу и чия воля по-пітнає въ нашому стремленю, той зволить ве-лохи нашого широ-руського отклику безъ отмови.

Огъ Видѣлу Рускої Бурсы.

Тернополь днія 28 червня 1885.

Дръ В. Лучаковскій.

РУХЪ ВЪ НАШИХЪ ЧИТАЛЬНЯХЪ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ соймъ угorskому) має поставити партія ліберальна внесеніе на зміну четвертого параграфу основнихъ законовъ зъ р. 1848 въ сей спосіб, щоби кеденція сойму тривала юго-трехъ лѣтъ — пять лѣтъ. Позаякъ правительство не буде імовірно противітисѧ сому внесе-нію, то буде вже, здається, будуча палата пособіє угorskому сойму радити черезъ пять лѣтъ.

(Екскурзія антисемітів). Антисеміти вѣ-денські въ числі коло 1500 предпніяли сими-днями екскурзію до Прешбурга; політичні това-риства таїхъ въ Прешбургу вітали и пріймали вѣ-денськихъ гостей останційно. На бенкетѣ, уря-дженому въ честь вѣденськихъ антисемітівъ ві-весь місяць Шнейдеръ, редакторъ днівника „Grenzbote“ тоасть въ честь вѣденськихъ ан-тисемітівъ. Замѣтили лиши, що въ той екокурзії не брали участія провідники антисемітівъ, якъ Шенереръ, Платай и Фигль.

(Конференція железніць). Днія 28 вересня с. р. має зібратись въ Бернѣ конференція для межинародного права железніць. На тую конфе-ренцію мають вислати делегатівъ всі больші товариства железніць.

(Зглазд монархівъ) австрійского и німецкого не наступить імовірно, якъ се проектировано було, въ Ішль, а се для того, що цѣсаръ Виль-гельмъ надто піддущавъ на силахъ, щоби могъ предпнити подорожъ до Ішль. За тос має монархъ австрійскій отвѣдати цѣсара Вильгельма

въ Гастані. Наколя-бъ однакъ зъбѣдъ монар-ховъ дѣйтно наступить, то въ такомъ случаю прибули-бъ до Ішль на часъ зъбѣду такожъ гр. Кальюкъ и ін. Бисмаркъ. Про зъбѣдъ монарха австрійского съ царемъ російскимъ подають дея-кія днівники, що має бѣль наступити въ почт-кахъ серпня въ окрестності ческого Пильзна.

(Въ справѣ австрійско-угорського торговель-ногого договору) займає перве и найважнійше мѣ-ще справа отповідя привилегії австрійско-угор-ського банку. Въ той справѣ стоять проти се-бѣ интереси двохъ сторонництвъ: централістівъ, якія хотіли бы використати все въ хохен-центра держави и для виключного добра німец-кої народності и автономістівъ, якія добача-ють розвой въ силу держави въ часівімъ роз-вою воїніоніківъ провінцій. Не бѣ рѣчи буде пригадати тутъ, що стисливій комітетъ рольничихъ актетъ у Львовѣ висказавъ въ справѣ банківській де-якії постулати и поручивъ застаповитись надъ-тымъ, чо правительство увігладити се посту-лати при отповіді угоды зъ Угорщиною, а імен-но при отповіді привилегії австрійско-угор-ського банку. Въ томъ взглядѣ заслугу на увагу артикуль „Fremdenblatt“ зъ днія 8 с. м., мѣся-чай въ собі наче програму правительства що до по-новищої справи. „Fremdenblatt“ подносить въ загадомъ артикуль пять постулатівъ, поставле-нихъ загадомъ анкетою, а именно: 1) Виборъ банковихъ цензорівъ має перевідатись на під-ставів пропозиції органівъ автономічнихъ, а не, якъ досі, на підставів пропозиції пілати торговельно-промисловихъ. 2) Банкъ повиненъ въ листу довідникомъ своїхъ втягати кроме прото-коліванихъ фірмъ, такожъ властітельствъ буль-шихъ посльостей. 3) Вексль, вношений черезъ країві товариства кредитовъ и заликовихъ до ре-есконту не повиненъ ослаблювати кредиту іншіхъ товариствъ въ банку такъ довго, якъ довго кре-диту властивимъ довідникамъ, т. є. акціантамъ іншіхъ векселівъ въ банку признаний, ще не вы-черпався. 4) Банкъ повиненъ мати большій за-пасъ капіталовъ для векселевихъ пожичокъ; для того належить квоту вітебівъ банковихъ, не по-критихъ т. зв. гарантію металевою, піднести въ 200 міліонівъ на 300 міліонівъ. 5) У Львовѣ повинна бути заснована центральна репрезентація, якій мають обілягати засновати маючі філії въ Тарновѣ, Перемишлі, Решої и Терно-полію съ побічними стаціями въ Горлицяхъ, Яро-славію, Коломиї и Дрогобичу. Супротивъ охъ-постулатівъ заявляє „Fremdenblatt“, що оба правительства нѣкимъ способомъ увігладити ихъ не можуть. Таке „Федералізоване“ австро-угор-ського банку есть по словамъ „Fremdenblatt“ у-зово-мъ не можливимъ, держава не може допу-стити сего въ свою власність интересівъ, въ ін-тересівъ іншіхъ фінансівъ. По томъ заявлено можна на цею надбътись, що отповідь приві-лігії австро-угорського банку наступить підъ до-теперішніми вимінками, т. є. що банкъ сїй і на дальшу задержку овдій виключно дуалистич-ній характеръ.

(На пракції регуляційній при галицькихъ ру-хахъ) призначило правительство слідуючі суми: на іпрації коло Дунайца въ окрестності Йонівичъ суму 7.725 зр.; на додатковій регуляційній пракці на Днібрѣ підъ Журавенкомъ суму 6.400 зр., а на роботи на правобіч трасѣ регуляційній Дні-стра 12.333 зр.

ЗАГРАНИЦІЯ.

До ситуації. Під часъ коли поступованье Арглії въ справахъ заграницької політики по-змінѣ кабінету що не зовсімъ вияснилося, коли Франція заняла свою справами на далекомъ вісокодѣ в Німеччині держається въ резервѣ якъ-бы дожидала уложенія дѣла въ дрігихъ державахъ, коли Россія звернула майже цілу свою увагу на центральну Азію и лишь однимъ окомъ глядить на Європу, взглядно на балканській півостровъ, то Італія знайшла въ своїй політиції загра-ничной майже на безвіхідномъ становищі. Она видала свою війська підъ Червоне море въ на-дібѣ, що зишкає тамъ значній користі и що коли вже не добеся впливового становища въ Єгиптѣ, зъ когого въ свого часу Франція вищерла, то добуде бодай для себе значній колонії підъ Чер-вонимъ моремъ. Одно и друге неуздало а Італі-ї прийшла въ положеніе, зъ когого не знає якъ вийти. Неудача виправи стала причиню упадку Манчініо, черезъ що однакожъ ситуація не піднімилась. Въ загалѣ Італія не тѣшито великою симпатією державъ європейськихъ и ми-то того, що належить до середні європейського союза, незнаходить у него великого ціопрана и се єсть може одною въ найбльшихъ причинъ військъ неудач італійської політики загра-ничной. Може бути, що теперішніе положеніє Італії і її относінія до дрігихъ державъ трохи змі-няться, бо министръ Депретісъ вибирається въ подорожь за границю а іменно має вітутити и до Відня. Вѣсти овіціозні заперечують виправу по подорожь и кажуть, що її вибирається лишь до купелей до Карльбаду, але есть поясня имо-врійостъ, що італійський министръ не пропустить дармо Відня. До пригроження Італії не мало причиняються такожъ и її справи внутрішній а опозиції и Ватиканъ не дають її свободно розвинутись. Віро-мъ бгношенія її до дрігихъ державъ трохи змі-няться, що належить державамъ підъ силь-ніхъ грунтівъ і їхній обмежити. Въ цьої цілі висадило министерство приказъ до всіхъ губернаторівъ, щоби зібрали даты о підйомі силь-ніхъ грунтівъ въ по-віднівськихъ пять лѣтъ и якъ найскорше прислали їхъ министерству. Право підйому грунтівъ має бути въ той спосіб об-межене, що на підйомі має згодитись насампередъ голова родини а оттакъ і ціла громада, ре-презентана обільскомъ ходомъ. — Банкъ государ-ственний виславъ вже овіхъ урядниківъ до Варшави для переняття польського банку на вар-шавську філію банку государственного. Начальникомъ сеї філії будуть складатись въ двохъ третихъ зъ Россією а въ одній третій зъ Полякомъ. По поводу сеї змінъ піднімля польські газети загра-ничні великихъ криківъ; они добачують въ сїї змінѣ рѣшуче російськіе польського елементу и до-казують, що зи не знесеніемъ польського банку по-льду ще знесень таємніхъ театри польського и такъ док-нається нововідею проектъ ген.-губ. Гурка зросійщення Царства польського. — Зъ Тифлісу доносять, що 2 баталіонъ железнічній і 1 лазаретъ цільний становили вже въ Красноводску, зъ-боки баталіонъ железнічній поступить зараза до будовъ закаспі-ской железніць, а лазаретъ вийде до Аскабаду. — Ген. Апенкевічъ, за кого-то ініціативою будеся закаспі-ская железніць, виготовивъ проектъ мор-

шого року въ часъ ширення холери въ північ-ній Італії мало що не довели до конфлікту. Въ сїї цблі має въ Комо зібратися швайцаро-італійська конференція, єсть однакожъ мало надії, що справа погранична мѣжъ сїї обома державами буде вже тепер для обохъ сторонъ до-бре залагоджена.

Балканській півостровъ якъ досягъ такъ і тепер представляє одинъ великий вулканъ, въ котрому кипить і вариться а коли ту і тамъ ви-бухає часомъ лише малі дымки то воєль таки єсть ѿ признаку, що тамъ робиться безвідніно підземна робота а вибухъ леда хвилі може на-ступити въ бльшимъ кратеромъ, лише тепер ще не можна сконстатувати на котрому мѣсці. На балканському півострову отрічається такъ богато ріжнодорожніхъ и часто виро-гти собі противніхъ інтересівъ, що замішаніє сего трудно навѣтъ роз-брати. Попри народні интереси Болгаръ, Сер-бонъ, Чорногорцъ, Румунъ, Греко-в і Аль-баніцъ отрічають тутъ ще інтереси Россії, Австрії і Туреччини. Цѣлуому рухови на балкан-ському півострову надають барву тепер Болгаре такъ въ самому князівстві болгарському якъ и головно въ Македонії а по часті и въ всій всійдній Румелії. Особливожъ въ Македонії побоюються кождої хвилі вибуху загальної ворохоби. Ось часу до часу проявляються тамъ все мали ватаги ворохобниківъ але Порта докладає воякою силами, щоби ворохобию придушити. Чи се її удастся можна сумніватись, бо македонські Болгаре на-ходять значну помочь въ Россії и въ самому князівстві болгарському. Недавно сконфіскувано въ Одесії богато печатокъ съ північно-змінію і звѣздию надії нимъ и написою: „На Балкану свята, буде скоро дань“ и богато пачеру съ та-кими же печатами. Все то було призначено до Македонії и лиші денуніцію досталося въ руки російськихъ властей. Въ загалѣ болгарські комітети революційні працюють на вій сторони. Рухъ іхъ піддержує потайкомъ Россія а лише Австрія і Сербія єго паралізують. Относили Сербівъ до Болгаръ суть подобні якъ у нації Поляківъ до Румунівъ. Серби хотіли-бы роз-ширити що-котомъ Болгаръ и для того описують іхъ розвой національний и воякій рухъ якъ єю симъ віяєся. Се и Австрія на руку, бѣль коли она почала ширити її впливъ на балканському півострові. Въ Македонії і Альбанії практикують для її інтересу латинські місії и духовенство а сїї дніми донѣсть бувъ вѣденський „Extra-blatt“, що мѣжъ Австрією і Сербією заключено формальну угоду, въ котрій Сербія звободяється помагати Австрії до окупації Македонії. Вѣсть о, хоча дуже неімовірна а єо найменше перед-вчасна, характеризує наглядно, въ якій способъ приготовлюються на балканському півострову нові дороги. — Такъ само якъ въ Македонії, такъ і въ Альбанії пачети революційні працюють на вій сторони. Рухъ іхъ піддержує потайкомъ Россія а лише Австрія і Сербія єго паралізують. Относили Сербівъ до Болгаръ суть подобні якъ у нації Поляківъ до Румунівъ. Серби хоті

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 52-7

Специальности и универсальный средства
французский и иной, аль черезъ по таѣ и черезъ
иная фирмы оновѣщаній.

скогого изнаду межи моремъ каспійскимъ въ Махач-
кале зажигаютъ. — Въ Курку выбухнула для
11 с. и. великий пожаръ, который уничтожилъ болѣе
чили 50 домовъ. Рѣзкочно открыта полиція въ
Ризѣ шайку обманщицъ, которая купували стары
домы, сконкурували ихъ въ отѣкѣ обманщицъ.
Шайка съ була отже привезено такъ численныхъ
пожарѣвъ згорѣвшихъ въ Россіи.

Нѣмеччица. Эѣ Емоѣ доносить, что нѣ-
мецкому цѣсарю приключилась тамъ илла при-
хода, когда однакожъ могла бы була статися на-
йти дуже небезпечно въ своихъ наслѣдкахъ.
Коли цѣсарь Вильгельмъ для 10 с. и. выѣхавъ
вечеромъ за проѣздъ, кинувъ икѣль вже старый
чоловѣкъ занюкъ подъ конѣ напоенный землю,
черезъ то конѣ трохи сполошился. Цѣсарь слу-
чайно давившися въ лицу сторону и не добавляютъ,
что сталось. Чоловѣкъ сего арестувала заразъ по-
лиція и показалось, что есть то икѣль забожево-
хѣлъ боднаръ въ Франкфуртѣ. Онь заявивъ по-
лиціи, что приѣхавъ умысно до Емоѣ, чтобы тутъ
побачитися съ цѣсаремъ и предложить ему про-
ектъ, малочь зарадитъ повенчаніемъ, а коли не мѣгъ
получити авдіенцію, хотѣть въ себѣ способъ звер-
нуть унагу на себѣ. (Характеристичны есть,
что въ послѣдніхъ часахъ явившися только боже-
вѣльныхъ, который представитъ свои уваги робить
коронованій головы). Заповѣденій есть прѣѣздъ
цѣсаря Вильгельма до Гастайнъ и отѣча его съ
цѣсаремъ австрійскимъ; чѣдакожъ наступить,
не знати, бо стань здоровій нѣмецкаго цѣсара
хочъ и полѣшившися, есть однакожъ того рода, що
бы не выдержалъ доаша подорожи. Такъ до-
казываютъ лѣкарѣ придворній.

НОВИНКИ.

— Пресос. ел. коминать дѣр Ю. Пелешъ повернути
оногды въ Вѣдни; деніи интронизаціи его ще не
застойны, бо въ Риму не наспѣла ще була.

— Товариство Русиновъ Буры въ Тернополи закупило
сами днама гарну реальностъ съ огородомъ и
умѣщенье Бурамъ, не було однакожъ въ оихъ вы-
платити всю цѣну купна, такъ що остава ще
значный довѣгъ. Звергаюши унагу Вл. Земляковъ
на „Огозу“ въ тѣмъ дѣрѣ заряду Бурамъ
тернопольской, умѣщены въ инышиомъ чюлѣ
„Дѣлъ“, и горячо поручено допомоги нашимъ
патріотамъ въ Тернополії.

— Загальний зборъ членовъ „Народного Дому“ въ
Чернівцяхъ отбувовъ для 29 червня с. р. подъ
проводомъ въ сей день выбраного предѣдѣтателя
о. Еротея Федоровича, пароха въ Валашахъ. По
справодливю уступаючою выѣду и справодливю
касієра принятіе два внесена уступаючою выѣду:
1) Неуспиающимъ стараньемъ нового выѣду
мас буга: якъ найкорше купити реальностъ по
возможности отпѣвну будущу цѣну товариства
„Народнѣ Дѣлъ“. 2) „Народнѣ Дѣлъ“ от-
вітра читальню — не дотыкаючи свого кореннаго
фонду, до котрого належать добровольній складки,
въ вкладки членовъ-основателівъ и що найменше
половина вкладокъ дѣбітныхъ членовъ замѣс-
цевъ. Читальню буде при „Народнѣ Дому“ въ
той способъ утворена, що тов. „Руска Бесѣда“,
котре до сихъ читальню удержувало, постановлено
застановити выѣдати на ю, а обернути ихъ на
цѣли літературній, котрой суть задачею товариства
— читальню же свою порѣшило передати „Нар-
однѣ Дому“. — До нового выѣду выбраній:
о. Еротея Федоровича (предѣдѣтатель) и пн.: Оку-
невскій (першій мѣстопредѣдѣтатель), Еротея Пи-
гулякъ (другій мѣстопредѣдѣтатель), Проданъ (се-
кретарь), Коралевичъ (заступникъ секретаря),
Тынній (контрольоръ), Поповичъ, Харжевскій
и Гулка (господаръ).

— Буры им. св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичѣ.
Загальний зборъ членовъ буры им. св. Іоана
Хрест. въ Дрогобичѣ ухваливъ для 2 (14) липня
с. р. открытие съ початкомъ лѣдукучого року
школьного буру въ Дрогобичѣ съ платными и
неплатными мѣсяцами. Въ той цѣлѣ розливоує
конкурсъ до 3 (15) серпня с. р., въ котрѣмъ то
рочини родачъ и опѣкуны повинні внести свои
прошени, въ которыхъ мають выражити: Кого въ
вотропе кляючи ученика хотять умѣстити въ
Бурѣ? — Платно чи безплатно? Въ первомъ
случаю мають заявити, сколько бы мѣсячно могли
платити чи то готовко чи въ натураліяхъ. Пот-
данія належать вносити письменно на руки членовъ
выѣду буры п. Болоннаго, завѣдателя філії
общ. рѣд. крд. Заведенія а такожъ можна зголо-
шувати устно въ рускій торговії въ Дрого-
бичѣ. — Отѣдь выѣду буры св. Іоана Хрест.
въ Дрогобичѣ для 3 (15) липня 1885. — А. То-
рошки.

— Русскихъ священиківъ, выѣхавшихъ до Риму
на торжество 1000-лѣтніхъ роковинъ смерти сла-
вианскіхъ апостоловъ св. Кирила и Методія прі-
намъ пана на приватній авдіенціи и заявивъ имъ
— якъ доносить *Osservatore Romano* — свое вдо-
вленіе по поводу становиска руского духовен-
ства.

— Планъ на реставрацію церкви въ Галичѣ выгото-
вивъ вже професоръ лѣвовоконъ политехники Ю-
ліанъ Захаріевичъ а кошты реставраціи обновленій
побоя сего плану будуть виношити 22,653 зр.
28 кр. Кошты сї мають покрытие въ фонду
краевого а коли реставрація розпочнеася дося ще
не звѣтно. Цѣлымъ дѣломъ реставраціи опѣку-
ються гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій, краевый консер-
ваторъ археологічныхъ памятниковъ и дѣр. Иса-
Шараневичъ, занимаючійся розкопами въ Галичѣ.

— Антоніо Махникъ, селянинъ въ Лишковатого,
разомъ съ сиротами складася сердечну подику Вн.

добробіна Володимиру Качалѣ въ Кіевѣ за щед-
рый даръ 25 зр. а. в. котрый зволивъ переслати
для него па руки редакцію „Дѣла“. „Мы молимо
Бога — пише имъ ч. А. Махникъ — о здор-
вії и щастї для нашого Доброга въ цѣлѣ жи-
тия ѹт многая и многая лѣта!“

— Подика Диренція „Народной Торговлѣ“ дала
приборѣть до писанія для учениковъ рускимъ
школы (Пиромовата) за суму 9 зр. 71 кр.,
за що видѣть товариства „Шкѣльна Помѣбъ“
складася сімъ цирросерзечну подику. — Отѣдь вы-
ѣду тов. „Шкѣльна Помѣбъ“.

— Пригода на мисіи въ Словаччу. Въ понедѣлокъ
дна 6 л. липня въ полуночи, коли о. Пачовскій
пропозицію подъ конѣ напоенный землю,
черезъ то конѣ трохи сполошился. Цѣсарь слу-
чайно давившися въ лицу сторону и не добавляютъ,
что сталось. Чоловѣкъ сего арестувала заразъ по-
лиція и показалось, что есть то икѣль забожево-
хѣлъ боднаръ въ Франкфуртѣ. Онь заявивъ по-
лиціи, что приѣхавъ умысно до Емоѣ, чтобы тутъ
побачитися съ цѣсаремъ и предложить ему про-
ектъ, малочь зарадитъ повенчаніемъ, а коли не мѣгъ
получити авдіенцію, хотѣть въ себѣ способъ звер-
нуть унагу на себѣ. (Характеристичны есть,
что въ послѣдніхъ часахъ явившися только боже-
вѣльныхъ, который представитъ свои уваги робить
коронованій головы). Заповѣденій есть прѣѣздъ
цѣсаря Вильгельма до Гастайнъ и отѣча его съ
цѣсаремъ австрійскимъ; чѣдакожъ наступить,
не знати, бо стань здоровій нѣмецкаго цѣсара
хочъ и полѣшившися, есть однакожъ того рода, що
бы не выдержалъ доаша подорожи. Такъ до-
казываютъ лѣкарѣ придворній.

— Матура въ гимназіи черновецкой. До матуры въ
черновецкой гимназії приступило, якъ доносить
„Буковина“, около 30 учениковъ, а межи ними
лишь два Русины, котрой и выдержали испытаніе.
Причинаю такъ малого числа Русиновъ есть не-
достатокъ средствъ до удержання въ столичнѣй
мѣстѣ. Гимназія въ Кіевѣ улегчилася бузы
трудности сънамъ народа. Вѣбми силиами, даже зга-
данія газета, треба старатися намъ о гимназію
въ Кіевѣ помѣбъ. Рѣзкочно въ церкви однѣ
селянинъ упавъ безпратомъ на землю. Мѣжъ
народомъ повстаетъ великий перестрѣхъ, люде по-
чали нагально тиснутися до дверей и только при-
томибѣ прачающаго священника запобѣгла мож-
ливому великому нащастю.

— Матура въ гимназіи черновецкой. До матуры въ
черновецкой гимназії приступило, якъ доносить
„Буковина“, около 30 учениковъ, а межи ними
лишь два Русины, котрой и выдержали испытаніе.
Причинаю такъ малого числа Русиновъ есть не-
достатокъ средствъ до удержання въ столичнѣй
мѣстѣ. Гимназія въ Кіевѣ улегчилася бузы
трудности сънамъ народа. Вѣбми силиами, даже зга-
данія газета, треба старатися намъ о гимназію
въ Кіевѣ помѣбъ. Рѣзкочно въ церкви однѣ
селянинъ упавъ безпратомъ на землю. Мѣжъ
народомъ повстаетъ великий перестрѣхъ, люде по-
чали нагально тиснутися до дверей и только при-
томибѣ прачающаго священника запобѣгла мож-
ливому великому нащастю.

— До матуры въ Новѣмъ Саини приступило 6 Русиновъ,
зъ которыхъ выдержавши испытаніе що от-
значеньемъ Менчинській Емиліянъ, а Гомза Ем-
іліянъ, Лашенка Семенъ, Пронопокій Романъ и
Вислоцкій Ігнатій що добрымъ успѣхомъ; одинъ
рѣшеноый въ філакіи на щѣть недѣль.

— Въ семинарії учительской въ Чернівцяхъ здали
матуру слѣдуючіи Русини: Александръ Кучанко,
Ілля Клекуста, Дмитро Маріячукъ, Кароль За-
вадокій и Ноївичъ.

— Фата моргана. Въ наслѣдокъ сильной опеки,
яка пинувала въ червнію въ окрестности Чугу-
ева въ Россіи, показалось тамъ 26 червня дуже
драй въ оихъ сторонахъ зъявице фата моргана.
Россійска артилерія була якъ-разъ занита стрѣля-
ніемъ до цѣли, коли наразъ межи войскомъ а у-
стаїлою цѣлю появляла красна приморска о
копиця и закрила цѣль. Войско мубою перестати
стрѣляти, доки ажъ зъявице по зникло.

— По поводу розрѣхъ въ Бернѣ обжаловано 54
роботниківъ, а зъ тыхъ 36 о злочинство публич-
ного наслѣдства. Межи обжаловаными есть 44
Чеховъ въ 10 Нѣмцівъ. Розправа розпочнеася въ
блѣдуючій понедѣлокъ.

— Смерть ѹт укусенія комара. Въ Парижі лу-
чавися сими днама слуїд, котрого жертвою ста-
лася 17-лѣтна панна. Комаръ укусивъ ѹт въ губу
тако легко, ѹто она зъ разу сего и не чула. До пять днівъ спуло ѹї лицо въ черьль колька
ще днівъ она и померла сердце страшного болю.

— Добрий вѣстъ. Цѣсарь дарувавъ громадѣ Уго-
нѣвѣ, поз. лиокого 100 зр. запомоги на реставра-
цію церкви.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— „Зорь“, письма литературно-наукового для
руковіхъ родинъ вийшло для 13 с. и. ч. 13 въ
объемѣ двохъ аркушівъ и мѣстить въ собѣ: Въ
гостахъ добре, а дома лѣпше (оповѣданіе Дроз-
да, дальше). — Дона Славы (поезія Перебендѣ).
— Про шлюбъ на Руси-Українѣ въ XVI—XVII
століття. (Вл. „Товариство рускихъ женщинъ“
въ Станиславовѣ, приносячи Левко Маячанець).
— Зъ подорожей по Ігайлі, Подоліанського.
Ческа Гальшка, дра О. Калиновского. — Літера-
турна хроніка, (дальше). — Пригоды въ же-
нинѣ Євстахії Чипочевиця (монодрама Григо-
рія Григорівича). — Воячина. — Оголошенія.
До сего числа долучений 18 и 19 аркушъ бібліо-
теки „Зорь“.

— „Бібліотека для молодежії“, вийдана „Рускою
Бесѣдѣ“ въ Чернівцяхъ підъ редакцією Е. Поп-
овича, вийшла сими днама вже 6-та книжочка
и мѣстить въ собѣ: „Гуцули“ (стихъ Евгенія
Дмитрова). — „Якъ показавъ нашъ Найаснѣшій
Цѣсарь ѹт за дитини свое добрѣ сердце“. —
„Покотигошокъ“. — „Бузько и воробей“,
(стихъ). — „Чола“. — „Найдешъ, не веселюся,
згубиши, не смутяся!“ (стихъ Данила Млаки).
— „Семенъ Чухрѣ“. — „Благожеланье“, (стихъ).
— „Забавы для дѣтей.“ — „Що означають загадки
въ 5 книжочцѣ?

— „Учебникъ христіансько-католицкимъ єтикамъ“. Підъ
такимъ заголовкомъ вийвилася сими днама книжка,
призначена для вищихъ клясть школъ серед-
ніхъ. Підручникъ сей переложивъ въ нѣмецкого
на языку рускій посла дра А. Ваплера, о Бог-
данѣ Пюрко, духовнику рускої семинарії въ Вѣд-
ни. Книжка сї, вийдана пакладомъ фонду краевого,
коштує 1 зр. 20 кр.

Техникъ хемикъ

руской народности

могъ бы одержати посаду въ фабрицѣ хе-
мичнѣй матеріаловъ въ Кіевѣ.Охочій мѣгъ бы дostaти на робкъ або
два запомогу, ѹто пойхавъ до Вѣдни и
тамъ възвичаю хемію, а ополя ѹто наймен-
ше черезъ три роки працювавъ въ дотич-
нѣй фабрицѣ въ Кіевѣ.Близьша вѣсти удѣлить редакторъ
„Дѣла“. 1—3

Ц. к. генеральна акція
австрійскихъ жељезницъ державиць
Выїзда въ цілину ѹтакъ виїзда 1885
Потѣдъ мішаній о 6 год. рано въ Стрыї.
Потѣдъ особовъ о 11 год. 25 мін. по полуднѣ въ Стрыї.
Стрыї, Станиславова, Хирова.
Потѣдъ особ. о 7 год. 10 мін. вечоромъ въ Стрыї, Стан-
иславова, Гусятинка, Хирова.

Приходити до Львова:
Львова, Звардови.
Потѣдъ особовъ о 8 год. 5 мін. рано въ Стрыї.
Львова, Стрыї, Станиславова, Хирова.
Потѣдъ особ. о 4 год. 15 мін. по полуднѣ въ Стрыї.
Потѣдъ мішаній о 2 год. 10 мін. въ вечоръ въ Гусятину.
Потѣдъ особовъ о 5 год. 37 мін. по полуднѣ въ Стрыї.
Львова и Стрыї, Хирова.

Приходити до Станиславова:
Львова, Стрыї, Звардови.
Потѣдъ особовъ о 9 год. 40 мін. рано въ Новомъ Са-
дѣ, Стрыї, Станиславова, Хирова.
П